853/10

Den 18. oktober 2010 blev i sag nr. 77.438:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har hundeforsikring i If Skadeforsikring klager over, at selskabet har trukket sit tilsagn om dækning tilbage i anledning af en anmeldt ansvarsskade angiveligt forårsaget af klagerens hund.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning dels med henvisning til: at hundens opførsel har været helt naturlig og forventelig i situationen dels til, at der foreligger accept af risiko, at det ikke med sikkerhed er klagers hund, der har forårsaget skaderne, og at det ikke kan udelukkes, at skadelidtes egen hund har lavet skaden på et tidligere tidspunkt.

Klageren har i sin skadeanmeldelse anført:

> "Vi kom på uanmeldt besøg hos et vennepar med vores hund. Han blev ved en fejl lukket inde, og forsøgte derfor at åbne døren. Da dette ikke lykkedes forsøgte han sig med en anden dør. Dette resulterede i meget ridsede og grimme døre.
> Dørene stod åben, men da der var gennemtræk, smækkede de i, og hunden blev lukket inde.
>
> Genstand: 2 døre
> Fabrikat/Type/Model: celledøre
> …
> Pris på samme genstand i dag: 299 pr. stk."

Selskabets skadebehandler har i første omgang i mail af 7/7 2009 anerkendt det objektive ansvar for klagerens hund og har over for klageren givet udtryk for, at selskabet ville rette henvendelse til skadelidte med henblik på udbedring af skaden.

Selskabet modtog i august 2009 overslag fra et tømrerfirma lydende på 11.525 kr. for reparation af de to døre. På baggrund heraf og nye oplysninger i sagen om, at skadelidte selv havde hund, og at de to hunde havde været lukket inde sammen den pågældende dag, har selskabet i skrivelse til klageren af 11/9 2009 bl.a. anført:

> "Jeg beklager naturligvis, at du har den opfattelse, at du har fået forkert information af os. Dette skyldes tilsyneladende, at vi i første omgang, da skaden var anmeldt for et ret lille beløb, af kundemæssige og effektivitetsmæssige hensyn, gav udtryk for, at såfremt skaden drejede sig om ca. kr. 600,00, ville vi nok kunne dække. Usikkerheden uden en tilbundsgående skadeanalyse, ville vi på den måde lade dig komme til gode.
>
> I den forbindelse, fortalte skadebehandleren, korrekt nok, at der er objektivt ansvar for hunde, og dette betyder at hunden altid er ansvarlig. Dette var en lidt uheldig formulering. Selvom det korrekt nok er udgangspunktet i hundelovens § 8. stk. 1., fremgår det også i stk. 1., andet punktum, at har *'...skadelidte medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortvises':* Der følger altså ligesom ved alle love, undtagelser og begrænsninger.
> …
> I denne sag, er der flere forhold der gør, at vi ikke kan dække skaden:
>
> 1. Hundens opførsel har været helt naturlig og forventelig i situationen. Derfor er der ikke ansvar. Dette underbygges af kendelser fra Forsikringsankenævnet.
>
> 2. Der foreligger en vis accept af risiko, når man 'inviterer' en hund ind i sit hjem. Mærker efter hundens helt naturlige adfærd, kan man ikke forvente at få erstattet. Dette støttes af ankenævnskendelser og retspraksis.
>
> 3. Det er oplyst, at skadelidte har en hund, og at denne hund også var lukket inde med din. Alene af denne grund, er det så usikkert, hvilken af hundene, der har ridset dørene, at det ikke kan udelukkes, at skadelidtes egen hund, har forårsaget ridserne.
>
> 4. Da skadelidte også har en hund, kan det ikke udelukkes, at denne har ridset dørene på et helt andet tidspunkt, før jeres besøg. En sådan skade vil ikke være dækket, af skadelidtes egen hundeforsikring."

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og har i klage til nævnet af 8/12 2009 krævet, at selskabet bliver pålagt at yde erstatning for udbedring af skaderne. Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 14/1 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor navnlig henvist til sin tidligere skrivelse af 11/9 2009, ligesom selskabet endvidere har henvist til ankenævnets praksis.

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker indledningsvis, at skadelidte frivilligt har accepteret at have klagerens hund i hjemmet, og da hundens adfærd er naturlig og forventelig i situationen, og da det ikke findes bevist, at det er klagerens hund, der har ridset dørene, finder nævnet, at der ikke er grundlag for at fastslå, at klageren efter hundeloven har noget retligt ansvar for den omhandlede skade.

Nævnet finder det imidlertid godtgjort, at selskabet har afgivet et dækningstilsagn ved mailen af 7/7 2009. Dækningstilsagnet er afgivet ved en fejl, idet det ifølge selskabet er givet på et ufuldstændigt grundlag. Spørgsmålet er herefter, hvorvidt sikrede burde indse dette. Det forhold, at klageren i anmeldelsen ikke har anført, at skadelidte havde en hund, og at denne tillige var i rummet, taler for, at klageren burde vide, at selskabets tilsagn var afgivet på et fejlagtigt og ufuldstændigt grundlag.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren i den konkrete situation burde vide, at selskabets dækningstilsagn var givet på et ufuldstændigt grundlag, idet selskabet må skønnes ikke at ville have afgivet dækningstilsagn, såfremt det i anmeldelsen var blevet oplyst, at både skadelidtes og klagerens hund havde været lukket inde i rummet. På denne baggrund finder nævnet, at selskabet ikke bør være bundet af sit dækningstilsagn, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand